

forslag paa fyldestgørende Maade imødekommer de Krav, der ere rejste fra Industriens og Haandværkets Side. Det søger at hævde den enkeltes Ret, uden at det dog samtidig lægger en Hemsko paa den almindelige Udvikling af Haandværk og Industri. Det maa jo ogsaa være en væsentlig Opgave for en saadan Lov, at der ikke samtidig med, at den hævder den enkeltes Ret, lægger væsentlige Hindringer i Vejen for en god Udvikling af Industrien og Haandværket. Denne Betydning af et saadant Lovforslag har fundet et godt Udtryk i en Udtalelse af en Kommission, som man i Norge har nedsat til Fremme af denne Sag. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Ytringer, Kommissionen bruger i sin Betænkning. Den siger følgende: „Gennem den blotte Efterligning af fremmede Former skabes ingen værdifuld Fremgang indenfor Industrien eller Haandværket, og den Blomstring, som man kan vente sig af en Industri og et Haandværk, der bygges kun paa Efterligning af andre, vil i Virkeligheden ikke være af videre Værd. Først derigennem, at Bestræbelserne for Individualitet gives Støtte, vil disse Næringsveje være inde paa det rette Fremgangspor; og saa sandt Individualitet i det hele og store ikke er Udtryk for Vilkaarlighed, men har Sammenhæng med Landets Udviklingshistorie paa dette Omraade, vil det ses, at en Beskyttelse i den her omhandlede Retning vil være af stor almen Interesse“.

Som sagt, er det foreliggende Lovforslag efter min Opfattelse et godt Grundlag for en saadan Lov, men der er dog adskillige Punkter i det, som jeg tror kunne trænge til en nøjere Overvejelse og Prøvelse ogsaa her i Tinget. Og da Folketinget har haft Lovforslaget i to Samlinger, turde det vel ogsaa være paa sin Plads, at Landstinget skænker denne vigtige Sag en nærmere Overvejelse. Jeg skal nævne en enkelt Bestemmelse, som Folketinget har indsat, og som findes i § 4 under Nr. 5. Der er brugt Udtryk, som meget let kunne misforstaaes. Jeg tror, at man lige saa let kan faa den Mening ud af det, som skal være den rette, som man kan faa akkurat den modsatte. Jeg tror derfor, at det vilde være mindre formaalstjenligt, at en saadan uklar Bestemmelse findes i Loven. Der findes vistnok ogsaa adskillige andre Bestemmelser, som kunde tiltrænge en klarere og bestemt Affattelse, end de have nu. — Endelig vil jeg

sige dette, at i Folketinget fremkom der fra et Mindretal Forslag til forskellige Ændringer i Lovforslaget, som Folketinget ikke vedtog, men som jeg tror nok kunde kræve en Overvejelse ogsaa her i Landstinget. Af disse Hensyn vil jeg senere tillade mig at fremsætte Forslag om Sagens Henvisning til et Udvalg. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, idet jeg føler mig overbevist om, at det ogsaa her i Tinget fra alle Sider vil blive modtaget med Velvillie, saaledes at vi kunne se det som Lov allerede i denne Samling.

Hey: Jeg kan i det hele og store slutte mig til den første ærede Taler. — ogsaa jeg vil anbefale, at Lovforslaget kommer i Udvalg, idet jeg dog gaar ud fra, at det er Meningen, at Lovforslaget skulde fremmes og gøres færdigt her i denne Samling. Skulde jeg dertil gøre en kort Bemærkning, vilde jeg gerne understrege, hvad det ærede Medlem sagde om Punkt 5 i § 4, og naar jeg gør det, er det for at udtale min Forundring over, at dette Punktum, der er sat ind ved en Ændring i det andet Ting, har kunnet passere et Udvalg, som vist findes dernede og hedder saadan noget som Udvalget for Lovforslags sproglige Behandling. Der er nemlig ingen Tvivl om, at det, der staar her under Punkt 5, siger saa temmelig det modsatte af, hvad man har villet sige; det er i alt Fald saa uklart, som et Punktum overhovedet kan være. Det^o giver mig atter Anledning til her at fremsætte den Tanke, om der ikke ad en eller anden Vej kunde gøres noget, der virkede bedre, end et saadant Udvalg virker. Jeg tænker paa, om der ikke var Grund til en Gang ved Lejlighed at tage det Spørgsmaal op, at der ydes Tingene en noget kraftigere Hjælp — jeg mener naturligvis betalt Hjælp — ved Lovforslags sproglige Affattelse, end Tilfældet synes at være nu. Man gaar vel ikke den høje Rigsdag for nær, naar man siger, at de Resolutioner, der saa Dagens Lys førend Rigsdagens Tilblivelse, ere i sproglig Henseende meget, meget bedre end de, der ere komne til Verden i de sidste halvhundredte Aar.

Schultz: Jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa en anden Bestemmelse i Lovforslaget, da det jo synes, at Lovforslaget skal i Udvalg. Der staar i § 8: „Uden Samtykke af den, der har erhvervet Beskyttelse for sit Mønster i